

ლიური

ილხალი

— ძალიან ვცდილობ, მაგრამ სრულებით ვერ შევითვისე შენი აზრების დასაბუთება. ჩვენი ცხოვრება წარსულიდან არის მხოლოდ ის, რაც არის, უნაყოფოა სხვა მისწრაფება რაღაც დაუსრულებელი უსახლოობისაკენ, სხვა მხრის, სხვა ქვეყნისკენ. რის მაქნისა ეს უკვდავება, სული, ღვთაება? ჩვენ მიწის შვილები ვართ— ეს ქმარი, მეტი არც გვინდა და არც არის არა.

— არ ჰხედავ იმას, რაც ოდნავად მოშორებით გვახლავს, გარდაუვალის და უკვდავის უარყოფით შენ ხომ გარდაუვალობა და საიქიანო უარყოფი, თუ არ არსებობს დაუსაბამო ღვთაება, არსა წარმომავლობისკენ, სხვა მხრის, სხვა ქვეყნისკენ. რის მაქნისა ეს უკვდავება, სული, ღვთაება? ჩვენ მიწის შვილები ვართ— ეს ქმარი, მეტი არც გვინდა და არც არის არა.

— შე კი ჰირად კარგად მივიღებ. ვისტობობ, ხელთა მ-ქვე ჩემი სიკაც-ცხელ და კმაყოფილი ვარ. ახაყაა— ჩი ძალა არ მიმიწევს არც მისი დასაწყისის, არც დასასრულისკენ. ჩემთვის სულ ერთია, რაც იყოს წინა, მანერტეობის მხოლოდ, რაც არის დღეს და მინდა ისე მოვაწყოს ეს სიკაც-ცხელი, რომ რაც შეიძლება მეტი ვისიამოვო.

— რასა უწოდებ სიამოვნებას?
— რაც მიამბობ—სხა-ქამას, ლხინს, ცეკვა თამაშს, სიყვარულს, მეცნიერებას, ხელოვნებას.

— და ამას იქით არ არის რა?
— არა. ვრც დაფიქრე, აზრს ფუ არა!

— თუ არ არის, ღირს რაღმე ეს წუთი სოფელი? რისთვის ვიმუშაოთ, რისთვის ვიბრძოლოთ, რისთვის მივიღოთ ცხოვრების სიმწარენი? გამოჩურჩულები, წარმავალი, წუთითვე სიამოვნებისათვის? არა სჯობია განსვლა ამ ქვეყნით, სიკვდილი?

— რატომ ვარსებობ, მატკობს განგრძობა ამ არსებობის და ვცხოვრობ ამიტომ.

— აზრი, აზრი ცხოვრების?
— თვით ცხოვრება.
— ეგ პასუხი არაა. მაშინ ხომ შე-მთხვევითია ჩვენი ცხოვრება.

— სწორედ ადამიანი შემთხვევითი განად, ათას შემთხვევით შორის სცხოვრობს, გარდაიცვლება ადრე თუ გვიან ასე შემთხვევითა, დაგარდა თესლი მიწაზე, შეიძლება აღმოცენდეს, შეიძლება არა. ზღვის ტალღის ბუფი წყლისა და ქარის ძალებმა წარმოშობს, მათვე გააქრეს—ასეთია ჩვენი ცხოვრება.

— მაშასადამე, უაზროა თეთლი საყვარო? მაგრამ მითხარო: არ გან-გიცდია როგორც ერთი მთელი რომ ჩვენი ქვეყანა? არ განვიცდია მთელი მსოფლიოს სრული ცხოვრება? არ ჰქვითებ შენს თავს: სიხგან და როგორ წარმოშობილა ქვეყანა— არაჩიანის თვისი თვად, თუ შექმნილია გინეშ მადლის მიერ? არა გვამს სასწაული, მაგრამ სასწაული

არაა ქვეყანის არსებობა? სად არის საზღვარი დროის და სივრცის... უამისლო ხომ შეუძლებელია გქონდეს მსოფლიო მხედველობა, დაგინ-შვიდდეს სული? თუ დაგება ეს სა-კითხები, არ შეიგინე სიდიადე მათი?
— ამით რა გინდა მკითხო?
— ის, თუ შეიგინე, არა გამცნო რა ამ სიდიადე?
— სრულებით არა.
— ცათ დამშვიდებით მიუახლოვ-დი და დამშვიდებული გამობრუნდა?
— სრულიად.

— ეს ჩემთვის წარმოუდგენელია! შეუძლებელია ღუმილი სოფლის სა-დღეშობილობა კარების წინაშე. ამ კარებში სწუდება ადამიანის ყოფნი-სა და არყოფნის საკითხი, აქ ისახე-ბა სარწმუნოება, და შენ კი ხმა-არ დაგვიტრია, შენს გულს არ შეხე-ბია რა, არა გსენია. მიუახლოვდი ამ კარებს და გამობრუნდი უგრძნო-ბილად. უკრის მივადლები კარებს, ეგებ რამე ჩურჩულს მაინც გავიგო-ნებდი; ეგებ მცირე ქვერტინა გემო-ვნა და იქნად გაიკვირებდი.

— იქ არა არის რა, არა!
— არა არის რა, ამბობ. მერე რაღაა ზარისა? ზარ არის? შენდაც შე ეხლა ეს არის ფაქტი. მაგრამ არაა ფაქტი, როდესაც ვინმე წინდაწინებ პერ-ძნობს შორის მყოფ ძვირფას ადამი-ანის განსაცდელს? როცა წინდანი ღმერთის ჰედვებს, შეგებია.

— გინდა დამიბუკო, რომ არ-სებობს სული, უკვდავება, ღვთაება?
— არა, მე ფიქრ ვახდობ, შენ და-მიბუკო, რომ არ არსებობს უკვდა-ვება! რომ გარდა ამ სოფლისა ჩვე-ნიგან ხილულს ქვეყნის იქით არა არ-სებობს რა...
სიტყვა.

რამდენიმე სიტყვა საზოგადო-საბუნების შესახებ

უკანასკნელ ხანებში საქართველოს განსაკუთრებით დიდი რისხვა მოეცა-ლინა მისი მხარე. ერთი-მეორეზე მოს-ცილდნენ ჩვენს ქვეყანას მისი საუ-კეთესო წარმომადგენლები, მისი კულტურის მატარებლები, მისი სი-ამაყე და სახელოვნებო. რაღაც ორის წლის განმავლობაში საქართველომ დაჰკარგა: დ. სარაჯიშვილი, ნ. ცხე-ვაძე, ი. გოგებაშვილი და ბოლოსა. ხახანაშვილი. საქართველოს საუ-კეთესო შილნი თანდათან ეცლებიან და მათი მოადგილენი კი აღარა სხა-ნან. არ არიან ისეთი დაუდასტოვი, სულით შეუპოვარი ადამიანები, არ მოაზრებენ შესაძინევი მუშაკნი, რომელთა მთელი სული, მთელი გო-წნება იქითავე იყოს მიმართული, რომ გმსახუროს თვისი სამშობლოს სამ-სევერპოლს, საყვარელ საქართვე-ლოს კულტურის აყვავებას.

საქართველოში თვით ხალხში შე-ქმნილია ცალკე პიროვნებებზე შემდეგი ლეგენდა; იგი ამბობს: თუ ჩვენს შორის ზარბატები მოაზრებინა, ეყე-
* * *
* * *
* * *

ნი იქნებიან ისეთი ზარბატები, რომელთა გადაშობებმა შეუძლებელია; თუ ესენი ყაზალებია, საშინაო ყა-ზალები იქნებიან; თუ მორწმუნე ბერ-ებია, უეჭველია, წმინდანება ჩი-რიცხებიან; თუ ესენი მოღვაწენი არიან, მხოლოდ ისეთნი, რომელიც საქმისათვის არ დაზოგავენ სულს. და ეს სწორედ არის შემწეული, რის დამამტკიცებელია თუნდაც გან-სვენებულის ა. ხახანაშვილის ცხოვ-რება და მოღვაწეობა.

მაგრამ დაუბრუნდებით თემს, რა დამოკიდებულება აქვს ა. ხახანაშვი-ლის შრომას ქართულ მუსიკალურ ეთნოგრაფიასთან და კითხვებზე პა-სუხის გასაცემად უნდა მივმართოთ ა. ხახანაშვილის „საქართველოს სიტ-ყვებრების მიმოხილვის“ I ტომს, სა-დაც სასიმღერო განყოფილებაში ჩვენი ვთხოვლობა საქართველოს სა-ხალხო მუსიკოსების ცხოვრებისა და მოღვაწეობის აღწერილობას. აქ ისეთ დაწვრილებით ცნობებს შეე-ხვდებით, როგორცაც სხვაგან ვერ-სად ნახავთ. აქ დაწვრილებით აწე-რილია, თუ როგორ სცხოვრობენ და მუშაობენ მესტერებნი, რასა მღერობენ, რა საკრებზე უკრავენ, რა შინაარსისაა მათი სიმღერები. გარდა ამისა ჩვენ ვხვდებით საინტერესო-ს ცნობებს მუსიკის შესახებ, მათი საზოგადო მდგომარეობასა და უბე-დროობისა; გავიგებთ, თუ ცხოვრე-ბის ამ გერებს, მართლაც ბუნებამ გვერდი როგორ აუარა, დაგინახავთ, რომ მუსიკა მათთვის ერთად-ერთი სისხარული ცხოვრებაა. დასასრულ, აქ ჩვენ პირველი შეგვიძლია გავე-ცნოთ ქართულ სამუსიკო საკრავ-ებს, რომელთა შესახებ ლაზარე-ბენ ძველ წიგნებში განსაკუთრებით საყრადღებოა კი, რომელსაც ამ წიგ-ნიში შეხვდებით, ის არის, რომ აქ ვთხოვლობთ კლასიფიკაციას, განსა-კუთრებით ქართულ სიმღერების დახასიათებას. შეიძლება ითქვას, რომ ა. ხახანაშვილზე ადრე არავის არ ჰქონია ასეთი საინტერესო და მდიდრული დახასიათება ქართული სიმღერებისა. ა. ხახანაშვილი ერთი უპირველესთაგანი იყო, რომელმაც ქართულ-კახეთის სიმღერები აღიარა ისეთი სიმღერებად, რომელიც ხალხში შეუწყველი რწმენის ზეგავლენით შექმნილ განსვენებულის აზრით, შეუ-წყვეტელ უბედურების აუტანლობა-ში მყოფი ხალხი ისეთი სიმღერებსა ჰქონდა, რომელიც სათანადოსა და მიწოდების ჰიმნი იყო; ამ სიმღერებ-ში ხალხი გამოსტკავდა თავის ფიქ-რებს განცდილ საშინელებათა გამო-თუ კი სიმღერების ცალ-ცალკე კა-ტეგორიებზე ვაღვივებთ, უნდა ვსაქვათ, რომ ზე-ჩვეულებასთან დამოკიდებულ სიმღერებში ვხვდავთ განსაკუთრებულ დაწვრილებით აღწერილებით აღწერილებს სხვა ხალხის ჩვეულებ-ებთან შედარებას და სხ. გარდა ამისა გავიგებთ ძველბურ „სოფლისა“ და სხვა სიმღერის აღმოცენებას. აგრედ-ღე საინტერესოა საქართველო და გზუფობრივ საფაშაში სიმღერების დახასიათება, ამასთანავე იმ სიმღე-რებსაც, რომელიც შეთანხმებულია

ხენა-თესვასთან, ყურძნის კრეფასთან, ყოფა-ცხოვრებასთან და სხვ. ძვირ-ფასი და საინტერესოა ისტორიულ ხასიათის სიმღერებიც.
ყოფა-ცხოვრების სიმღერების და-ხასიათება ძლიერ მდიდრულია. აქ ჩვენ ვითხოვლობთ, როგორც მათ შინაარსისა, ისე მუსიკალურ ვადამ-ების საშუალებათა შესახებ. სხვათა შორის ა. ხახანაშვილი სწერს: „ქარ-ველი—უბედურებად პოეტია; მას მდერა ყველა ერზე მეტად უყვარს: ყოველი ხე, ყოველი ჩირგვი, ყო-ველი შემთხვევა საქართველო, რომ იმის ბაგეთაგან სიმღერა გამოიწვიოს, თუ კი შეიძლება სიმღერა ვუწო-დოთ იმ იმპროვიზაციას, რომელიც გრძობაა ქარბობის გამო, მათ-გან დამოუკიდებლად წარმოიღებდა ხოლმე“.

მუსიკალურ ეთნოგრაფიისათვის ფრიად საინტერესოა აგრედღე, რომ განსვენებული ა. ხახანაშვილი ქარ-თულ სიმღერებს ორ კატეგორიად და-ჰყოფს: ნ. მდელი ხალხური ქართუ-ლებული სხვა ერების სიმღერები, მავალითა: თათრებისა, სპარსულე-ბისა და სხვა. პირველი ხასიათი, ამბობს იგი, უფრო ენკურია, მეო-რეთა კი—ლირიული. პირველი სიმ-ღერებში გამოხატულია რაიმე მომ-ხდარი ამბავი ხალხის ცხოვრებიდან, რომელიც ვადამოცემა და ილიო-ური ხასიათის სახანობანი; მეორენი კი გამოხატავს რაიმე გულთხად მწუხარებას დაკარგულ სიყვარულის გამო, დამღერე ქალის სილამაზეს და ამის გამო გამსჭვალული არიან სინაზით და ფერადების სიცოვ-ლით*.)

აგრეთვე საინტერესოა სიმღერე-ბის ფორმების საკითხი. აქაც გან-სვენებული ორ კატეგორიად დაჰყოფს მათ: სიმღერა და შირი ანუ ლექსი.

ერთი სიტყვით, ის ცნობები, რომელთა შიგნითაც იქვს განსვენე-ბული საშუალო ეთნოგრაფიისათვის, დიდ ღირებულებას წარმოადგენს და ის სწორედ ამიტომ არ მოაზრებია ისეთი საშუალო-საეთნოგრაფიო ნა-წარმოები, სადაც არ იხსენიებოდეს ა. ხახანაშვილის „ქართულ სიტყვი-რების ისტორიის მიმოხილვა“, არ არის ისეთი ავტორი, რომელიც თავის შრომაში ა. ხახანაშვილის სა-ხელსაც არ იხსენიებდეს. ესეც კია, რომ მისი ნაშრომის არ მოხსენება „მუსიკალური საქმე“ საშუალო ეთ-ნოგრაფია მუდამ და ყოველთვის თავის სპეციალურ საკითხებს ეხება, მა-გრამ ვინაიდან იგი მუდამ დედანთან არის შეკავშირებული, ამიტომ მას ხშირად უხდება ხოლმე სახალხო სიტყვირებისათვის ხელჩაქედული მსვლელობა. ამგვარად ქართულ მუ-სიკის ყველა მკვლევარს ძალა-უნე-ბურად უხდება „მიმოხილვისადმი“ მიმართვა და ამა თუ იმ ცნობებთ შეხვედრა თავისი ნაშუაგარისა. თუ კი მხედველობაში მივიღებთ იმას, რომ ამ წყაროში ბევრი ცნობა მო-
* * *
* * *
* * *

თავსებულია იმ დროს, როდესაც იწვევოდა ქართული მუსიკის ეთნო-გრაფია, მაშინ ადვილად გასაგები იქნება და ადვილად დასასტუმბელი ის ცოტათუნი ცნობები, რომელ-საც გვაწვდის განსვენებული ა. ხახა-ნაშვილი.

დასასრულ, მე მინდა განსვენებუ-ლის ა. ხახანაშვილის მოღვაწეობა შევადარო ერთი ბერის მოღვაწეო-ბას. ეს ბერი ცხოვრობდა პაწაწა-სენაკში, ვეგებრთული მთაზე მდებარე ეკლესიის გვერდით. ხალხს ენდებოდა ამ მწვერვალზე ასე-ლი, რათა ბერთან ერთად შეგე-დებოდა უზუნაესს. და აი, რათა ხალხის სურვილს შეტყებოდა, ბე-რი მთელი წლობით დაუსვენებლად იღწეოდა და ამ მთაზე ასასვლელ საფეხურებს აკეთებდა, რათა ამით ყველასათვის გაეადვილებინა მთაზე მდებარე ეკლესიაში ასვლა. მიუხე-დავად ყოველივე ბრკოლებისა, წელთა მთელი რიგის განმამგობში ბერი აკეთებს თავის საქმეს და ბო-ლოს აკი დაასრულა მძიმე საქმე. და აი ეხლა ეკლესიაში ყველა თავი ეხვედრება ღვთის. სწორედ ასეთი იყო განსვენებულის ა. ხახანაშვილის შრო-მა. ცხოვრობდა ადამიანი ობლად მეცნიერების ტაძარში, და, შეი-ძლება ითქვას, მთელი თავისი სი-ცოცხლე მოაწოდებდა საფეხურების გაკეთებას, რათა ყოველს, ცოტათი მაინც განათლებული, შესძლებოდა იქ ასულიყო და ეთქვა: „მე ქართ-ველი ხალხის კულტურის ტაძარში ვიმყოფებო“.

დაუღალავი შრომა და დაუღალავი გულბრძოლა.

ხუთის წლის წინად ვერც ერთი ჩვენგანი ვერ წარმოადგენდა, რომ ადამიანს შეეძლებოდა ასე თავისუფ-ლად ჰაერში თარეში. ის, რაც ოც-ნებას წარმოადგენდა, უკვე სინამ-ღისად იქცა. და აი, ერთი თვის წი-ნად გამბედავმა ფრანგმა ბრედენდონ-დემ ულნიემ პატარა მანქანით ჰაე-რით გაიღობა ვეგებრთული მანძი-ლი პარიზიდან პეტერბურგამდე; ორ დღეში გაიფრინა ის მანძილი, რომელსაც მატარებელი 5—6 დღეს ან-ღობდა.

ბევრი ცდა და ჯაფა იყო საქირო, მასთან ბევრი მსხვერპლიც, სანამ ადამიანი მიადგენდა ამ მიზანს. პრა-დაჯერო გადაკეთებულა ყოველი ცოლის სეფერის მანქანა ათი და ოცი მოტორი აქვს დამსხვრული ყოველ მფრინავს, სანამ არ იპოვის ყოველ-მერი უნაკლო მამოძრავებელს, რომელიც შორს ფრენის დროს და ჯე-რაც არ ჩაჰკრავს, ერთჯერაც არ შეტრდება ან არ წაიფრთხილებს.

ეს თავგანწირული მტრობილი ყოველ მხარეში ღიღის თანაგრძობა-ბას ჰპობენ, ყველგან მათ ღიდ და-ხმარებას უწყვენ, როგორც კერძო კვლავსა და სხვა, ისე მთავრობაც. უკვლას ახსავს ის დრო, როცა რუ-სეთში ბ. ტატრინოვს მთავრობამ რამდენიმე ათი-ათასი მანეთი მისცა საშუალო, თუმცა კი შედეგი ძლი-

ერ უნაყოფო იყო. ასეთი შედეგები ბევრია, რომლის ჩამოთვლაც საკი-რო არ არის.

მხოლოდ ჩვენ, ქართველებს, არ მიგვიტყვიან უბედურება ჩვენი მფრინ-ვისათვის. და განა მართკ მფრინა-ვისათვის? არა, გ. ლომონტევისათ-ვის, რომლის კობრა, სხარტი და სა-ოცრად მზატე, მაგრამ სწრაფ-მფრინ-ავი მანქანა ყველა ქვეყანაში ღიდ ყურადღებას მიიპყრობდა. ჩვენებუ-ლი გულბრძოლით ვეკედებით ბ. ტატრინოს, რომელმაც უკვე დამატ-კიცა თავისი მანქანის კონსტრუქ-ციის უზარატესობა, თუმცა ჰფრია-ნაყდა ისეთი მოტორით, რომელ-საც ეხლა იაფ ფაიანი ავტომო-ბილიც კი დაიწუნებენ, არამც თუ იმით ჰაერში იფრენდნენ. აუარ-ბელი დამბრკოლება ვადალახა კაც-მა, სეშვიდელ კონსტრუქციის შემ-დეგ საწაიდელს მიადწია; მიელი თავისი ძალოვნე და ქონება საყუ-არელ საქმეს მოაწოდებდა, იმ საქმეს, რომელიც მთელი კაცობრიობის საქმეა და არა კერძოდ მისი, ბოლოს აღარაფერი აღარ შერჩა მას და ჩვე-ნი გულბრძოლის გამო იძულებუ-ლი იფრინოს ამ მოტორით, რომე-ლიც ყოველ მობრუნების შემდეგ მფრინავს სიკვდილს უქადს. მიუხე-დავად ამისა, იგი მუდამ ღდო იმის ცდაშია, რომ როგორმე კიდევ გაშ-ვიდნდეს, მაშინაც კი, როდესაც მატორის მუშაობას ცხადდ ეტყობა მუქარა.

მაგრამ განა მასა გაიგებს მის ტრა-გედის? მას სურს სახანობის ნახვა; იფრინებ, თავგანწირული ადამიანო, თუნდაც ჩამოვარდე და დაიხსებრე, მხოლოდ ხალხს სახანობა აწვნიე; მაშინ იგი კმაყოფილია. მაგრამ, ვის შენ ბრალი თუ ვერ აფრინდი რას დადიდგეს ბრბო, როგორია შენი მატორი!

თუ ხალხმა არ იცის მიზეზი ბ. ქე-ბუნიას ხშირი უბედურებისა, ჩვენ ხომ ვიცით. ისიც კარგად ვიცით რომ ასეთი მოტორით ფრანგ მუშე-ლებელია და თუ ჰაერობლანი მანქ-ნა მფრინებს, ეს იმას ნიშნავს, რომ კონ-სტრუქცია სიაოცარია—მაშ რაღად ვუქდით იმ დროს, სანამ თავგანწი-რული მფრინავი თავს არ შესწირავს მის მიერვე გამოგონებულ მანქანას. განა არ შეიძლება მისთვის ხელის გამოთვლა? საქიროა ცოტათი მაინც მოაქცილოთ ეს გულბრძოლობა და იმის მეთასვლე საინც მივსწოდოთ თითო ჩვენგანმა, რაც მან დახარჯა საყვარელი მიზნისათვის.

როგორც ვაგვიფთო, თავდაზნა-ურობის დებუტატთა საკრებულო ამ დღებში განიხილავს ზოგიერთ ახ-ნაურთა წინადადებას, რომ ბ. ტებუ-ნიას მატერიალური დახმარება აღ-მოუჩინონ. დარწმუნებული ვართ, რომ თავდაზნაურთა უარს არ იტყვიან კითხლ საქმისათვის დახმე-რებაზე. მაგრამ ეს მხოლოდ საფუ-ძვე: ი იქნება იმ თანხისა, რომელიც საქიროა. იმედია დებუტატთა საკ-რებულოს სხვანიც მიამბავენ.

იგი განუთვარებელი ჰანგია, მა-რადისობის ჩინებუ შემთხვევითი აუ-ღერებელი. საყვარული ის ციური ცვაობა, კოკობ ვარდა რამ დავს-ხმის ხოლმე განთავადის ვაშს, რათა მზის ამოსვლისთანავე, სპეტაკ სხივ-თან შეხვედრული, გულს ჩაეწვეთოს მის და სამოთხე გადაფიქროს; იგი ის ილუზიო ძალაა, რომელიც უსა-ზღვრობის წილში ვარსკვლავთ აკიმიკიბებს, რომ ცხოვრების ეკალ-ნარში უიქვილო მოხეტიალე ადამი-ანს გზა უჩვენოს, გაუადვილოს. აი როგორია იგი! ამგვარად სიყვარ-ული მთელი სიმბოლოა, სამყარო-შემქმნილი ძალა, სიკაცისი და-სანამი, ცხოვრების წყარო: იგი განუთვარებელი ჰანგია, მარადი-ლობის ჩინებუ შემთხვევითი აქტერე-ბული.

მაგრამ მით უფრო საბედისწერო სახეს ღმებულობს ავტორის ხელში ეს „ილუზიო ძალა, რომელიც უსა-ზღვრობის წილში ვარსკვლავთ აკიმი-კიბებს“ ან მისი ასული, ან ავტორი, მათი გრძნობა ძლიერი და სწინდარ-რო! თითქო ყოველივე ხელს უწყ-ობდა მად შეგებობას, მათ შეკვე-შირებას, მათი დამიჯნურების სამ-სიარულილო და საბედწერებო გათა-ვებას და ყოველივე სასიამოვნოდ მოწყობილი დამიხსვრა და სამლო-ვიარო და სავალალოდ გარდაცქე-ვა მათი დამიჯნურებაში ჩაეხიზრა მახინ-ჯი გელა, რომელმაც შური იძია თავისის უარყოფილის სიყვარულის გამო და ჯიერანი—მთის ასულე—წყალში ეგებობას დროს დახარჩო. შემდეგი იქნებოთ, თუ ფიქრებთ, რომ აქ ჩვეულებრივი, უზარალო შემთხვევაა, ყოველდღიური ამბავი. არა ავტორი ამ ყოველ-დღიურ

კერძოში ახვევს სამარადისო ტრადე-ციის სიყვარულის და მეტად ღრმა გრძნობებს და ფიქრებს გვიშლის.

მახინჯ გულს უფროა იგი მითის ასული, უფროა ისეთი გალკა-ჯებული ვხვდით, როგორც შეუძლია მხოლოდ სხეულით მახინჯს და ამი-ტომ შურისძიებაც ასეთი სიმაკრიო ადგილზე საბარალო ქალის უნებურ დახმარებას.

ქლიერ არს, ვითარცა სიკვდილი სიყვარულია. ანადა, ძლიერია იგი, ვით ის უცნაური მცენარე, რომელსაც გვიძინას ეხანან; იგი არაოდეს ჰყე-ვისს, თესლს არ იძლევა, მაგრამ უბე-სილად გამძლეა ცე, მარადისი ჰანგია. აი, როგორია სიყვარული. ადამიანი დიდებინა ადვილად ბოლოა საზო-გადობრივ ცხოველად. მაშასადამე ერთი ნაბიჯის გადადგმაც არ შეუ-ძლია ისე, რომ ამ ნაბიჯამ ასეთი თუ ისეთი გავლენა არ მოახდინოს მის გარეშე. მაგრამ მაინც შენაძრეც და ეს პაერის შეძრა თავისებურ მოქმედებას იქონებს მის შემოღებე-ზე. მით უმეტეს სიყვარული—ეს უცნაური და საბედისწერო „ილუზი-ალი ძალა“ არ შეიძლება წარმოებდეს ისეთ პირობებში და გარემოებებში, რომ სხვას არას სწევდეს, სხვის ინტე-რესებს არ შეეხოს, სხვისი ვნებათა აშლი არ გამოიწვიოს, სხვისი გრძნო-ბები არ ააღვილოს. და სწორედ ეს გარდევალა, საბედისწერო წიტი ჰქმნის ტრადიციის სიყვარულისა; შევიძლიათ, რამდენიც გნებათ, იქა-დავართ, რომ სექსობრივი გრძნო-ბა, მიჯნურება, ტრფიალი ყოველად თავისუფლად გრძნობა, რომ თვით უსაშინელესი უზნებო არის ის ზნეო-ბა, რომელიც რაიმე კალაპუტში აყენებს ამ გრძნობას, რომელიც

ხელს უშლის მის თავისუფლად გან-ვითარებას, ეს ყოველივე თორიანა, განსვენებული მსგავსობაა, ბუნებისა და ცხოვრების „ილუზიო ძალა“ კი თავის ფატალურ მსგავსობას რელი სცვლიან ჩვენ მოსახრების შესაფერისად, ივინი დასკინანი ყო-ველივე ჩვენ აზრს და ოცნებას ამ უფეროში. განა არის ქვეყანა რამე უფრო უზნური, უფრო უაზრო, უფრო უზნეო, ვიდრე სიკვდილი, რომელიც ყოველივეს ასწორებს „სუსტსა და ძალ გულთაგანს“, რომელიც ერთის ცულის მოსმით სიბრ-სილამაზესა და სიყრმეს, სიმშვენი-რითა და ბედნიერებას, მაგრამ ჩვენი ერთქმა და წუწუნებ გლოვანა ღამ-რისა და უზადურქისა და ერთის წუწ-ადაც ვერ შეაჩერებს სიკვდილის ულმობელ ბრძოლას ჩვენის სიკო-ცლის წინააღმდეგ.

და ტყვილია კი არ ამბობს ეკლე-სიასტეს შემქნელი, რომელსაც იმე-ორებს არა ერთხელ ჩვენი ავტორი: „ძლიერ არს, ვითარცა სიკვდილი სიყვარული“. დიად ძლიერი, თავზარ-დაცემის მოვედა მისილობით აღჭურ-ვილი, მაგრამ საიდუმლო, მიუწლო-მელი, გამოუცნობელი რაა, რომლის გზა ჩვენ ვგვიბოლავს და გვიტყუებს, მაგრამ თანაც ეკლებითა მართულია; ამ გზაზედ ჩვენი გულით ვნახავთ, ვით უსწური, ჩველი ბავშვი, ჩვენს გულს შეუბრალებლად კაწრავს ეკალი და იგი სისხლით იწრებდა და დნება. ჯიერანის და მოახრობის გმირს ერთმანერთი უყვართ იმ საო-ცარის, ძლიერის სიყვარულით, რომელიც ბ. ტუმბაძეს ცხოვრების და-სანამისა და დასასრულის კვანძში მიამინა; ი ვითარა შეხვდებითა ჩვენ

მწერალს, რომელსაც სიყვარული-სთვის ასეთი დიადი მნიშვნელობა მივნიჭებოდა სამყაროში, რომელსაც ესეთი ტრადიციულის საშლოვი-არო ლეჩაქით შეგომოს იგი. ძლი-ერება სიყვარულისა, მისი საბედის-წერო თვისება ეს განუყოფელი რამ არის ჩვენის ავტორის ხელში.

არის ქვეყნით უბილავი ძალა, რომელიც სიყვარისა და ვაშის გარეშე არსებობს; იგი განსვენებს მსოფლიოს პარმონისა და ადამიანთა ცხოვრებას წეს-რებს. მას გმორჩილება ყოველი —სულიერი და უსულიერი აზრითი მოკული, პირდამუწული მომავალი მხოლოდ მისი ქრეველობის ყურ მოპოვების ყმა და მინაა. ამ უცნაურ ილუზიო ძალას ძველთა ბედისწერას ეძახდნენ, ხოლო მისი ნამდებლი სა-ხელი კი სიყვარულია. იგია და-საწყისი და დასასრული ყოველგვა-რი სიკაცისისა; მისი ძლიერება სუსხან ზამთარს საამო გახვებულობით სცვლის; უსლო, მშვენიერ ყველი-ცენარეუ ნელი მისი სახით მოე-ვლინება და მწრუნველი სინაზით ერთმანეთს გადანასკვავს, რათა ერთ-ხორცებაში ახალი სიკაცისი ხსა-ნოს იგია, სულდგმულს რომ მსა-დგმულისაქენ უძლეველი თინთ იზი-დადს და მით მოდებათა ვანუწყვე-ტელ ჯაჭვს ამტკიცებს; იგი სივრ-ცესა და ვაშს ეკლებითა ხოლმე და სიკაცისის სიამე—მოწყურებულს, ორ ობლო სურს მართალი ღებ-ნის ეგებაში უფრო თანად, ხათლავს—გარდუალია მისი მუშუება!

გან ასეთი წინდა ლოცვა, ასეთი უშიკვლო ჰიმნი, ამაღლებული, გა-ღობებული ვალობა, რომელიც მშვენიერად შეხვედრულია ბორციე-უნებას და აგერძობებლობასთან.

მაგრამ ჯიერანისა და ავტორის გრძნობათა აშლი და განვიტარება ხდება კაცთა შორის. როდესაც ასე-თი დიადი ძალა და ინსტინქტი ამო-ბოქრდება, ძალა-უნებურად შესტრავს მთელს არე მარეს, თავის და უნებუ-რად მოახდენს ათასნაირ ვნებათა ნებლა-შემბოლოებას და საქარწი-ლოდ განსაზღვრული ღებნა სამ-გლოვითი ბრძოლით დამთავრდება ხოლმე. ესე, ქორწილში მოწვეული მყარიონი დათვრება რა ღვინი და მებებათა ცეცხლით გახურებული ჰაერით თავბრუ დაეხვევა—დაიწ-ვება აყალ-მასალს, რომელსაც ხში-რად სისხლის ღვრა მოჰყვება ხოლმე.

და გელაც,—ეს სიმბოლო ბორო-ბის ძალისა—სანაც, ჯოჯობეთური ბრე

მუშათა ცხოვრება

გასაფრთხილებელი ძალდატარებისათვის პეტერბურგის ქალაქის უფროსის თანამდებობის აღმასრულებელი ი. მ. ვინდროვსკი ერთი თვის ციხეში ჩასვა ივ. მალუგინი, მ. ბატუგინი, პ. ივანოვი და პ. პავლოვი.

გაფიცვის გამო პეტერბურგის კანფის ქარხანის ადმინისტრაციამ გამოაცხადა, რომ ქარხანა დაქვრივებული იქნება დროებით და მუშებს ანგარიში გაუსწორდება.

28 ივნისს გაიფიცნენ მუშები პეტერბურგის ქარხნების: მასკოვის სანთლისა და მილნისა; ვერხვის, ტორტონის და ობუხოვის ქარხნებში.

იმავე დღესვე გაიფიცნენ პეტერბურგში ვაგონთა საშენებელი ქარხნის ელექტრო-მონტაჟები.

შენიღების რეზილი და ბეტონის საწარმოო კანტარის მუშები გაიფიცნენ.

ერთი კვირის წინად გაიფიცნენ პეტერბურგში ლაფერის თამბაქოს ქარხნის მუშები. ეხლა ამ გაფიცვის მიზეზი ქარხნის ყველა განყოფილების მუშები. სულ გაიფიცნენ 4.000 კაცი. ქარხანასთან პოლიციელთა რაზმი პარტიკულად.

მოსკოვში, 29 ივნისს, გაიხსნა სრულიად რუსეთის სავაჭრო დაწესებულებებში მოსამსახურეთა მე-4 კრება. კრება გახსნა კრების მომწველი კომიტეტის თავმჯდომარე ი. გრინბერგმა, რომელმაც ვრცელი სიტყვით მიმართა კრებას. შემდეგ კრება შეუდგა თავმჯდომარის არჩევას. წამოყენებული იყო კინდლატურა სახელმწიფო სათამაშროს წევრის ა. თ. კერენსკისა „რუსეთის ცენტრის წარმომადგენელთა ჯგუფიდან“-ო, წმინდა-კლასობრივი ნიდაგზე მდგომარე ჯგუფი“ ასახელებს ანტოშკინს, ებრაელების ნაწილი ემხრობა პირველს, ნაწილი მეორე ჯგუფს. სამხრეთლოდც მგორე ჯგუფს ემხრობან, მხოლოდ თავმჯდომარედ თანხმად არიან აირჩიონ „ნაროდნიკი“ კერენსკი. კერენსკი უარს ამბობს თავმჯდომარეობაზე, მაგრამ კრება სხვებს და კერენსკის თანხმობას აცხადებს. კრებამ კენჭის ყრით თავმჯდომარედ აირჩია ა. თ. კერენსკი, მდინად სამსონოვი. კერენსკიმ მადლობა გადაუხადა კრებას და მიმართა სიტყვით. შემდეგ დაიწყეს სხვა რა სხვა ჯგუფებისა და მხარეების წარმომადგენლებმა კრების მისალმება. სათათბიროს შრომის ჯგუფის სხეულით მიესალმა კერენსკი, კ. დ. ფრატკის სახელით დეპ. შერეკინი. შემდეგ უნდა ს. დ. ფრატკის წარ-

მომადგენელს დეპ. მალინოვსკის, მიგრამ პოლიციელი ნებს არ იძლევა, რადგანაც მალინოვსკი კრების წევრად არ არის შეტანილი დაგვიანების გამო და კრებას ესწრება როგორც პრესის წარმომადგენელი. კერენსკი თითონ ჰკითხულობს ს. დ. ფრატკის თავმჯდომარის ჩხვიდის ღებუშას. შემდეგ ისევ გაგრძელდა წარმომადგენელთა მიხედვით. ტფილისელთა წარმომადგენელმა გამოცხადდა, რომ კრებას ატყვევებენ უინციდენტო არ ვთავაზობულა. როდესაც კერენსკის წინადადებას კრება შეუდგა საქმეთა გეგმის შედგენას, ამდროს პოლიციის წარმომადგენელი აცხადებს, რომ კრებაზე გასაღები, აქ ლაპარაკობენ რაღაც პარტიკულად შესახებ, ს. დ. პროგრაზზე და სხვა და ამიტომ კანონის ძალით მოითხოვს კრების დახურვას. ამის გამო კერენსკიმ და სამსონოვმა ინახულეს ქალაქის უფროსი და საქმის ვითარება გააცხადეს.

სრულიად რუსეთის კოოპერატორთა საერთო კრების ზამთრ კიშოვი.

ამ 5 წლის განმავლობაში დროთა ვითარებამ თავისი სპეციალური შორის წყრილი კრებისათვის მთავარ-სამმართველო ოქციონალურ ორგანიზაციას (M. M. K.) მოთავსებულ იყო მრავალი წყრილი სხვადასხვა ფორმის კოოპერატივებს შორის მძუკრ განწყობილებზე (თუმცა, სამწუხაროდ, ზოგიერთი უარს ამბობს პეტროგრადში ნაკლებ ანგარიშს უწყვეტ ამ გარემოებას), განმარტა მრავალი საბაროლო, საგუბერნიო და საოლქო კრება, მრეწველ კურსები, გამრავლდა საკოოპერაციო ლიტერატურა, საკოოპერაციო მოძრაობამ ფართო ხასიათი მიიღო, და, რაც ძლიერ საყურადღებოა, ამ ფაქტს უკვე ანგარიშს უწყვეტ ისინი, ვინც დღემდე საქმეს სხვანაირად უშურობდნენ.

ერთი სიტყვით, პირობები თანდათან უმჯობესდება კოოპერაციის განსავითარებლად მთელ მოსალოდნელი საკოოპერაციო კანონმდებლობის მიღება და შორს არ არის ის დრო, როცა ჩვენი კოოპერაციის მთავარი ძალა და დაიკავებს. მეორე კრება კოოპერატორთა ბევრ სახელმძღვანელო მასალას მისცემს ჩვენს კოოპერატორებსაც და ამიტომ იქ უნდა ვაიგზავნოთ რაც შეიძლება მეტი წარმომადგენელი.

კიევის კრება საინტერესოა აგრეთვე იმით, რომ მასთან ერთად კიევიანთა სახელმძღვანელო ჯგუფის წევრებიც იმყოფებიან. კიევიანთა სახელმძღვანელო ჯგუფის წევრებიც იმყოფებიან. კიევიანთა სახელმძღვანელო ჯგუფის წევრებიც იმყოფებიან.

ში იმართება საერთო გამოფენისთან, საკოოპერაციო გამოფენაც. კიევი, ამ ნაირად, შესაძლოა კოოპერაციის ძლიერ-მოსილებების ცოცხალი დანახვა. აქ დანახვენ სხვა და სხვა კოოპერატივის წარმომადგენელთა განხილვას და ღრუბნდნენ მათს მდგომარეობას. გამოფენაში მონაწილეობას ღებულობს რუსეთის ყველა კოოპერატივი და მათი კავშირები მთელი წარმოება მოსკოვის კავშირისა უკვე გადარებულია სინემატოგრაფის ღრუბნებში გამოფენაზე. საინტერესოა იქვე დანახვენ და მსწრები სახელმძღვანელო კოოპერატივებისა და მათი კავშირების განხილვას. ერთი სიტყვით, გამოფენის მნიშვნელობა დიდია და მეტად სასურველია, რომ მოვაწყოთ ექსკურსია, ჩვენი კოოპერატივების მოწინავე ელემენტებისაგან შემდგარი. ეს დიდი სკოლა იქნება მათთვის და ამიტომ ამისთვის არ უნდა დავიშუროთ ხარჯი და დროს გავცდნენ.

გამოფენის საორგანიზაციო ბიურომ უკვე აღძრა შეამდგომლობა რეინს ვზის ბილეთების დათმობაზე დაკლებულ ფასად. იმეორე, რომ ამ შეამდგომლობას დააკმაყოფილებენ და ეს ძლიერ გაადვილებს ასეთი ექსკურსიების მოწყობას. ქართულმა საკოოპერაციო ბიურომ უკვე აღძრა შეამდგომლობა კრებისა და გამოფენის საორგანიზაციო კომიტეტთან, რომ მან რაც შეიძლება ადრე გამოგზავნოს საქართველოს შეღავათიანი პირობებში რეინს ვზის ბილეთების შესაძენად. ექსკურსია განზრახულია ოცდაათი კაცის რიცხვით. ექსკურსიაში მონაწილეობის მიღება შეუძლია ორივე რეინს ვზის ბილეთზე დათვით იმისა — კოოპერატივების წევრები არიან ისინი, თუ არა, მაგრამ უპირატესობა, რასაკვირველია, მიეცემა კოოპერატივების წევრთ. ექსკურსია გაემგზავრება ქუთაისისკენ 24 ივნისს და დაბრუნდება კიევი 12 აგვისტოს. მიღებული იქნება ყოველივე ზომა ხარჯების შესამცირებლად. სასურველია, რომ სოფლის მასწავლებლები მიიღებდნენ მონაწილეობას ამ ექსკურსიაში. რაც შეეხება კოოპერატივების იმ მოწინავე ელემენტებს, რომელთაც რუსული არ იყენებენ უნდა დააქარბონ მხედველობაში, რომ რუსული ენის ცოდნა არ არის აუცილებელი საქართველოში. ექსკურსიის ხელმძღვანელი წყვე მთელს ყველაფერს აუხსნის. ყოველივე ხარჯი არ აღემატება 30—50 მანეთს.

მუხრანელებმა უნდა დააქარბონ ბიუროში განცხადების შემობრუნებაში ადრევე: Купайсь, Гривинскому Кооперативному Бюро,

განცხადებასთან ერთად მსურველებმა უნდა გამოგზავნონ თიხო თუ მანი ქუთაისის საკრებ. ახ. ბიუროს სახელზე მიმდინარე ანგარიშში ჩასარიცხავად. მხოლოდ მსურველებმა უნდა აცხადონ, რომ ფულის გამოგზავნა აუცილებელი პირობა არაა ექსკურსიაში ჩასარიცხავად. ბევრი მათგანი შესაძლოა არ მოხდეს ექსკურსიაში და მათ მათ დაუყოვნებლივ დაბრუნდნენ წიასწარ შემოტანილი ფული.

განცხადება მიიღება 15 ივლისამდე. 16 ივლისს ყველას გაგზავნებასსული. მოუწოდებთ ჩვენს კოოპერატივებს მიიღონ მონაწილეობა ამ ექსკურსიაში.

ქართული საკოოპერაციო ბიურო.

P. S. ვთხოვთ გადაგვუცხადოთ სხვა გაზეთებშიც. (თ. ქ.)

გალკანეთის მოკავშირეთა შეტაკება

(დებუ. პეტ. საგენტოსაგან) 3 ივლისი. სოფია. ოსმალთა ჯარი 30 კილომეტრით წინ წაშლიდა და გადმოსცხადა ენსა-მდინის შუა მდინარე მიჯანს, ბუნარა გისარას მხარეს გაიწია. რადგანაც ეს მხარე ბულგარელებმა დასკალეს ოსმალთა წინააღმდეგობა არავინ გაუწია. შემინებულ მსოფობრებში ვარბიან, რადგანაც ოსმალები მსკარცვადენ და არბევენ მათ.

სოფია. მინისტრთა საბჭო სამსახურიდან გადადგა. სოფია. რუმინის ქვეითი ჯარმა დაიკავა ბალჩიკი, ლოსინი და ტურტაქანი. რუმინის ცხენოსანმა ჯარმა 3 ივლისს გაიარა სოფელი რაზმთა. რუმინელები არამც თუ წინააღმდეგობა გაუწიეს, არამდე ბულგარეთის ადმინისტრაცია წინ შეუდგა. ბევრმა ბულგარელმა დასტოვა რუმინელებისაგან დაქორული ადგილები და შიდა ქვეყნებში გაიქცნენ.

ლონდონი. რეიტერის სააგენტოს აცხადებენ, რომ ოსმალეთის მთავრობამ გადასწყვიტა წავიდეს წინ აღმართობაზე. დღისით მონდა კრება გლთა კანფერენცისა, რომელზედაც განიხილეს ბალკანეთის მდგომარეობა. ბელგრადი. პაშინი ნიშში წავიდა ვენიზელოსთან მოსალაპარაკებლად. ათინა. „ესტია“ იუწყება, რომ ბულგარელებმა დასტოვეს კრესნის უღელტეხილი და დაიწყეს დუბნიციისკენ. ბერლინი. პოლიტიკურ წრეებს სჯერათ, რომ სახელმწიფოთა თანხმობა არ დაირღვევა, მით უმეტეს, რომ მთელ გეგმები და ბულგარელები შეთანხმდებიან უმთავრეს საკითხებში კოტა უფრო საშინისა გაუფრთხილებელი მოქმედებასა ბერძნებისა და სერბებისაგან. ბერლინი. პოლიტიკურ წრეებს სჯერათ, რომ სახელმწიფოთა თანხმობა არ დაირღვევა, მით უმეტეს, რომ მთელ გეგმები და ბულგარელები შეთანხმდებიან უმთავრეს საკითხებში კოტა უფრო საშინისა გაუფრთხილებელი მოქმედებასა ბერძნებისა და სერბებისაგან.

რეიტერის შეთანხმდებიან უმთავრეს საკითხებში კოტა უფრო საშინისა გაუფრთხილებელი მოქმედებასა ბერძნებისაგან. ბერლინი. პოლიტიკურ წრეებს სჯერათ, რომ სახელმწიფოთა თანხმობა არ დაირღვევა, მით უმეტეს, რომ მთელ გეგმები და ბულგარელები შეთანხმდებიან უმთავრეს საკითხებში კოტა უფრო საშინისა გაუფრთხილებელი მოქმედებასა ბერძნებისაგან.

სოფია. ბულგარელების რაზმში, რომელიც სერბისკენ დასწრეად იყო წასული შეგება ბერძნების რაზმს 1000 კაცისაგან შემდგარს, რომელიც შეტაკებას შემდეგ უკან დაიწია. როდესაც ბულგარელები დაიწყეს შევიდნენ, ბერძნები სახელზე დაიბნენ და სროლა აუტყვეს. დაიწყა შეუპოვარი სროლა. ბერძნებმა ვეღარ შეძლეს წინააღმდეგობა და უკან დაიწიეს; მაგრამ სურსათის საწყობებს ცეცხლი წაუკიდეს. ბულგარელების ცეცხლმა დაიწყო მთავარი შეტაკება. მთელი ქალაქი ცეცხლში გახვია. დაიწყო მთლად ბულგარელების, შემდეგ ბერძნებისა და ოსმალების უბნები.

დეკლარაცია

(დებუ. შტა პეტერ. საგენტოსაგან) 3 ივლისი. ვენა. იმპერატორი ბერტოლდმა მოხსენება წარუდგინა შესახებ თანამედროვე საზოგადოებისა.

სანკო. ციხეცხითან ომი გაგრძელდა. მთავარი ადგილები ჩრდილო-აღმოსავლეთში დაიკვირეს. რიში. „პოპოლო-რომანო“ უარს ამბობს, რომ ოსმალეთისათვის გემები იტალიის არ მიუყვლიან. თეირანი. მინისტრთა საბჭომ შეიმუშავა შინაარსი. მეფისის საბარეგნო და ცხადებისა. ტექსტი შარბოში დღემდე გაუგებარეს რეგენტს და სამეცხეობლად. კონსტანტინოპოლს უნდა წინააღმდეგობა გაუწიონ მეფისის არჩევნებს. თუ ვინცადა არჩევნები მოხდა ბესტში ჩაღმომას აპირებენ.

ლონდონი. ლორდთა საბჭომ მეორე კითხვის დროს უარსკო პრემიერული 302 ხმის უმეტესობით 164 ხმის წინააღმდეგ. მიიღეს ლენდლოუსის რეზოლუცია, რომ ზალატუ არ მიიღებს პომრუს ვიდრე ხალხი არ განაცხადებს თანხმობას. რიში. საოცილისტურ პარტიის ცენტრმა დადგინა, რადგანაც მოახლოვდა დრო საყოველთაო არჩევნების უფლებებზე დამყარებული არჩევნების განმარტონ არჩევნებზე მთლიანად თავიანთი უკიდურესი მოთხოვნილებანი და იქადაგონ, რომ მომავალში შეძლებულ კლას და-

კისრონ ერთი მილიონი რეფორმების მოსახლენად. რუსეთი. პეტერბურგი. დაიკვირეს „ლუჩის“ № 150. კიევი. ამას წინად უკანონო კრებისათვის დაქვრივდა 16 ს. დ. მუშას, რომელიც იხილავდა მუშათა მდგომარეობისა და სახელმწიფო საკითხებს, გაუბრუნებლად გადაუწყვიტა ციხეოლი კვირიდან სამ თვემდე. კრებაზე მყოფი დეპუტატი კურიანოვი სამარტალიში მისცეს.

მოსკოვი. ჩხოვის გარდაცვალების შემდეგ ცხრა წლის შესრულების გამო ნოვოდევნი მონასტრში, ჩხოვის სამარტთან გადაიხადეს პანაშვილი. პეტერბურგი. დაიხურა მამებარ პოლიციის უფროსთა კრება. სმოლენსკი. ალექსანდროვის გზაზე იხვეწიკოვი-დროვის შუა 3 ივლისს მატარებელთა დაჯახება მოხდა. არის მსხვერპლიც.

სევასტოპოლი. საზღვაო სასამართლოს განაჩენით მეზღვაურ კულტურის მიესაჯა 3 წლით გამასკრებულ რაზმში წასვლა 1905 წელს ჯავშოსან „პატიომკინი“ თავიკულტურის შეიარაღებულ დაჯახებისათვის. მოსკოვი. კერძო შრომის დამხმარე საზოგადოების მეოთხე კრებაზე მოხდა რამოდენიმე ინციდენტი. დღისით პოლიციის წარმომადგენელმა დახურა კრება ბინის საკითხის სექციის, რადგანაც დადგენილების გამოტანის დროს წევრებმა გადაუხიეს გზას და მოითხოვეთ თვითმართვლობის დემოკრატია. 3 ივლისს საღამოს გაიშარა საზოგადო სხდომა კრების დაქრავების ხელშეკრულების სექციის დადგენილების მოსახლენად. ორ ორატორს უნდადა საპროფესორო საკითხისათვის მიეკის საოცილისტურ პარტიის ელფერი, მაგრამ პოლიციის წარმომადგენელმა გააჩერა ორივე, კრება შესწყდა და განხილვის შემდეგ თავიკულტურა დეპუტატმა კერენსკიმ მიმართა კრებას სიტყვით და განმარტა არსებული აუტანელი მდგომარეობა. პოლიციის წარმომადგენელმა დინახას, რომ სიტყვა არ ეთანხმება კრების დანიშნულებას და გამოაცხადა საერთო კრება დახურულად, მაშინ თავმჯდომარე წინადადება მისცა განხილვა კრება დაქრავების ხელშეკრულების სექციის, მაგრამ პოლიციის წარმომადგენელმა ისიც დახურულად გამოაცხადა, რადგანაც სექციის კრება არსებითად გაგრძელდა იქნებოდა საერთო კრებისა.

რედაქტორ-გამომცემელი ა. შუშბაძე.

მასტარბეულთა შიშოვალე

(უ ა ვ ს უ ლ რ შ ი თ ი)

18 აპრილიდან დრო აღნიშნულია ტფილისის საათით). ტფილისიდან ბადისი.

ბაქოკაქენ: № 6, ჩუბანი პლატო. დილ. 10 ს. 16 წ. № 11, დილ. 11 ს. 28 წ. (ივლისი პირველი მისიდან 14 რეკონსტრუქციის). № 7, ხანქაბაძე პლატო. ნაშ. 4 ს. 40 წ. № 9, ხანქაბაძე. დილ. 10 ს. 34 წ. № 107, ნარევე. მეოთხე კლასი. ვიკონობით, ტფილისი. ვადასა. ხანქა. მატ. სისწრაფით დილ. 2 ს. 48 წ.

ბათუმისკენ: № 3, ხანქ. დილ. 9 ს. 51 წ. № 11, დილ. 11 ს. 28 წ. (ივლისი პირველი მისიდან 14 რეკონსტრუქციის). № 7, ხანქაბაძე პლატო. ნაშ. 4 ს. 40 წ. № 9, ხანქაბაძე. დილ. 10 ს. 34 წ. № 107, ნარევე. მეოთხე კლასი. ვიკონობით, ტფილისი. ვადასა. ხანქა. მატ. სისწრაფით დილ. 2 ს. 48 წ.

ბორჯომისკენ: № 17, ხანქ. დილ. 8 ს. 2 წ. (15 მისიდან 14 რეკონსტრუქციის). № 19, ხანქაბაძე. ნაშ. 4 ს. 16 წ.

მეტეხისკენ: № 65, ხანქაბაძე. დილ. 8 ს. 46 წ. № 67, ხანქაბაძე. ნაშ. 4 ს. 48 წ.

ეს მატარებელი ივლისის პირველი მისიდან 14 რეკონსტრუქციის კვირა-უკვე დადგინდა. ბათუმისკენ: № 67, უკვე წინა დადგენილია. ტფილისში უკვე დადგინდა № 65 შუადღე. 12 ს. 5 წ. № 67 ხანქა. დილ. 8 ს. 28 წ.

ჯუღუღისკენ: ხანქ. № 41, შუადღე. 12 ს. 51 წ.

კარსისკენ: ხანქ. № 14/13, დილ. 12 ს. 46 წ.

ერევანისკენ: № 24, 23, ხანქაბაძე. ხანქა. ხანქ. 8 ს. 8 წ. მეორე და მესამე კლასი. ვიკონობით.

ტფილისში მოდის:

ბაქოკაქენ: № 3, ხანქ. დილ. 9 ს. 1 წ. № 11, ხანქაბაძე. დილ. 10 ს. 28 წ. № 7, ხანქაბაძე. მოსკოვი-კოხტოვი-როსტოვი-სოფია. 3 ს. 53 წ. № 5, ხანქაბაძე. პეტროპოლი-მოსკოვი-კურსკი-ბარსკი. ხანქ. 9 ს. 35 წ. № 106, ნარევე. მეოთხე კლასი. ვიკონობით, ტფილისი. ვადასა. ხანქა. მატ. სისწრაფით დილ. 2 ს. 12 წ.

ბათუმისკენ: № 10, ხანქა. დილ. 8 ს. 40 წ. № 12, ხანქა. შუადღე. 2 ს. 29 წ. (პირველი მისიდან 14 რეკონსტრუქციის). № 8, ხანქა. ხანქა. 5 ს. 54 წ. № 4, ხანქ. ხანქ. 9 ს. 16 წ. № 106, ნარევე. დილ. 2 ს. 12 წ.

მიმგნაპსარკიანი

პირველი კერძო სამუშაოლო

(დაარსებულია 1880 წელს) ვითარების აქტიური პირდაპირი. ავადმჯდომების მიღება უფროდ დღე. გარდა კარისა. დილ. 10 ს. 11-12 ს. შუაგზა-უხეხა კონსულტაციისა.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 11-12 ს. პირველი გოლი და ვენეროლი (სილილი) ავად.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 1-2 ს. ბავშვთა შინაგანი ავად.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 9/4-10 ს. თვალისა, შინაგანი და ვენეროლი.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 10-11 ს. საბჭოთა, ქალბინისა და ვენეროლი.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 10-12 ს. ყურისა, ცხვირისა და ვენეროლი.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 11-12 ს. კანსა, სილილი, ვენეროლი, ხანქა და პირველი.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 12-1 ს. შინაგანი, საბჭოთა და ვენეროლი.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 3, ტერ. დავიდოვისა 1-2 ს. საბჭოთა და ქალბინის ავად.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 1-2 საათ. შინაგანი, საბჭოთა, ვენეროლი ავად, სისხლის და შარბის ბაქტერიოლოგი. გამოკვლევა. სადა მოიბოთ 6 წ. საათით.

ბ. ა. ნავახინისკენ: 6-7 საათ. რევა-დაროგება 750 კაპ. ბულოკუთათვის უფროდ, კონსულტაციები და ვენეროლი ბიოლოგიით.

სამკურნალოს დირექტორი მედიკინის დოქტორი ბ. ა. ნავახინისკენ.

სასანიტარო შიშოვანი

უხეხი: 1, 2-9 მ. ფონიან-ოხანავახი

ბავშვთა, სასუთარო სახლი, ტფილისი. 461.

მე-4 და რუსის ბაზარში ქ. ლ. ქ. ანაბარაძე (სოლოლაკი, აბალოების ქ. ტელ. 547).

5-9 მ. მ. ზაბალოვსკი. (გროზოდვლეს ქ. 10, ტელ. 645).

10, 11-12 მ. ა. შირაქოვი (მინილიის ქ. 174 ტელ. 327).

7-8 მ. თ. ნაოშვილი (ვითარების ძველთა, მონუმენტის შესახებ. 5 ტელ. 487).

სასურველია, თვითონ მცხოვრებლები დაგვემხმარებდნენ სასანიტარო წესებების შემოღებისა და სხვადასხვა ამ მხრე უფროდ შეინახონ, მონუმენტის შესახებ. თუ სხვა ადგილებში სასანიტარო მითხოვნილებათ არღვევენ ცულს საბჭო-სასანიტარო პატივებს და პატივად და სხვა-დასუნიებულ ხელთ დასახლებულ ექიმებს აცხადებენ, წერილობითი განცხადებები ყველა შემთხვევაში დასაცემს ქალაქის საავადმყოფო პოლიციის განტორბში: ვიკონობით, მთავარი, რუსის ბაზარში, მთავრის მოედანზე, ავადმყოფთა ავადმყოფთა რუსის ბაზარში, 54, ვიკონაბინის შუა 56 და მალაქის მოედანზე.

საქართველო

გაეი 14-15 წლის, მოყვანილი

კიბლის ექიმ გენესთან კიბონი ქუჩა № 12. 410

მ. შ. ნ. ა. გავარ. ს. ნიგინს გავარაში იქიდავა

დრამატიული თხზულებანი:

ანტონოვი, სოლოკისი	20
უხეხი, დრ. 5 მოქმ.	25
კულდის ვიკონობით, კომ. 1 მოქმ.	5
სილილის ვიკონობით, დრ. 4 მოქმ.	25
სამშობლოს ბურჯანი, 2 მოქმ.	10
მთლიანდელი შემთხვევა, ვიკ. 1 მოქმ.	15
გამზარდი ფოთოლი, შუაგზა-უხეხი	20
მეორე ვიკონობით, დრ. 3 მოქმ.	30

მიღებულია ახალი წიგნები:

გვირგვინი, კ. მიქელანჯელო სახარება	1 მან.
მზის სიკლი, ახალი წიგნი	50
სამეფო თეატრი, „ფილიპის“ გამოც.	10
კიბონის ნაშრომი, ვიკონობით	20
ბერძენი ქრისტიანული, ლომოვინისა	10
U-va raspr. gram. sr. gruz. nas. 1217	

თუბანს მოიგებს დევი

ადრესი: T-vo Dantentz, Varshava, Sv. Kresta № 30. Otd. 95. Метиз. 37989.

სამაშალო გოგონის ახალი „უ ა ნ ტ ა შ ი ა“, გორნოლოვის ქ. ტრამ-სალად შაპითიშული მოწყობილება ყოველ ვისი ლიბინაზე. მისი და წიგნით.

კანონიერი, ელემენტარული განათება. გვიქს სხვა და სხვა ფსიხიკონობით და აგრეთვე საზოგადო. სათავად-ბინარო განყოფილება-30 კ. -ბოლო მამაკაცებისა-15 კ. ყველა ნომრისა და განყოფილებაში ორ-ორი მილია 299/0 და 359/0, ტელი და ცივი, გოგონის სიბრძნელ საუკეთესო. მსკლავება ქარხნისა, ბუხილისი, სისხლ-სიბრძნელობისა და სხვა დაწესებულ სხვა-სხვა. გვიქს მოწოდება აგრეთვე ფოტოგრაფიის მოყვარებთა, ნაშრომ სურათისა და დროს განსაზღვრულად კარგია. იგზავნება უფროდ და ფს-დადებით.

1674

გულაე დევი გოგონის თეხის მრეწველნი ახალ-ახალი მტკვრისა თართი, ზუ-თხი, ღოთქი, და სუდაკი. ახალი მხანილ-პარცალკონანი სიხილალა ქობკაი აგრეთვე ყოველ დროს იყიდება მა-ლაზიში მარტის დროს, იანი, ში-პ, ზოგადობით, სხვა ყოველ-ნი-რ თ ვ შ ე უ ლ ე რ ა და კონსერვები.